

Патријарх Порфирије: Господ није дошао да влада овим светом, него је дошао да служи спасењу свих људи

Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије служио је 17. априла 2022. године, на Цвети, свету архијерејску Литургију у капели Светог Саве при Православној гимназији Катарина Бранковић Кантакузина у Загребу. Том приликом, Патријарх је беседио:

У име Оца и Сина и Светог Духа. Браћо и сестре, данас су Цвети. Са Божјом помоћу улазимо у Велику недељу, недељу страдања Господа нашег Исуса Христа ради нас и нашега спасења, ради спасења читавог света. До сада је Господ био у Галилеји, проповедао је покајање и позивао све људе на унутрашњи преображај, на раст у добру и у врлини, на успостављању исправног става према животу, на утемељењу истинских и правих духовних вредности које не обликују човека за пролазност, за ово што је овде и сада, него изграђују у њему тајну будућег века и чине га већ сада и овде учесником те тајне, тајне Царства Божјег.

И колико јуче, идући ка Јерусалиму, Господ је био у Витанији, насељу у коме је подигао из мртвих свог пријатеља Лазара, који после тог тренутка никада више до краја живота није дозволио себи да се насмеје, изузев онда када је видео једног човека како краде ћупове да би учинио себи корист, да би се обогатио. Том приликом, Лазар Четвородневни се насмејао и изговорио: Земља краде земљу, земља узима земљу.

Данас Господ улази у Јерусалим и то другачије од очекивања оних који су ишли за Њим и препознали у Њему силу и моћ која је већа и другачија од сваке силе и моћи овог света. Они су пак очекивали да је Исус син Давидов, како је један болесник изговорио у Назарету и тиме исповедио веру да се ради о Месији. Они који су Га пратили, као и читав изабрани народ, читав јеврејски народ, очекивали су Месију који неће имати много везе са унутарњим животом, са духовним вредностима, са смислом постојања. Наиме, очекивали су великог вођу који ће својом силом и снагом ослободити изабрани народ Божји од сваког ропства и учинити га да он заједно са својим месијом буде онај који влада. Међутим, Господ у Јерусалим улази скромно, смирено на магарету, управо онако како је предвидео и пророковао пророк Захарија, рекавши да ће на младунчету магаретовом ући син Давидов у свети град Јерусалим. Овом чињеницом Господ потврђује, показује и запечаћује истину да Он није дошао да влада, да влада овим светом, него је дошао да служи свим људима и да служи спасењу свих људи.

Он је дошао да проговори изнутра, у срцу сваког човека, да помогне сваком човеку да препозна шта је оно што је важно и суштинско, шта је оно што је темељно, без чега све остало губи свој смисао и свој значај. Дошао је да покаже да нам је најпре потребан Бог, да нам је потребан Христос Спаситељ, који нас избавља од смрти и од сваког другог непријатеља, који нас избавља од греха. Он зато долази смирено и скромно, а сви га са радошћу дочекују и певају му Осана! мислећи, ипак, да ће Он бити земаљски цар. Видећемо само неколико дана касније, када одушевљење оних који иду за Њим наиђе на опасност, наиђе на силу овог света, да ће се многи поколебати и да ће Га многи оставити и тражити да буде распет. И не само обичан народ, који је први пут чуо Његову реч и пратио Га, него чак и ученици Његови.

Постоје четири врсте, тј. четири могућности нашег односа према Христу које се виде у моменту Његовог уласка у Јерусалим. Најпре, то су фарисеји и садукееји, они који држе закон и мисле да имају власт; они који знају о вери све боље од обичних људи; они се критички односе према Христу; они Га проверавају; они очекују да се Христос, Спаситељ и Месија, уклопи у њихове представе о томе какав Он треба да буде. Они очекују да Месија испуњава њихове мисли и њихове заповести. Они, другим речима, не дозвољавају икакву могућност да можда нису у праву. Самоуверени су и самољубиви, критични према Господу, али и према другим људима. Закон којег се они држе користе против других, а не чују да је то реч њима упућена. Онда, имамо обичан свет који Га прати са одушевљењем, који се лако одушевљава

вођама. Полазе за Њим, али врло брзо Га напуштају, јер јавља се други вођа, јављају се опасности. Имамо и апостоле који слушају реч Његову, иду за Њим, испуњавају реч Његову, али још увек су у конфузији и у једном тренутку се колебају. На крају, имамо Марију, која иде за Њим чистог срца, читавим својим бићем, са поверењем, знајући да Реч Божја, да воља Његова, да промисао Његов владају светом, да Господ љубави никад никог не оставља, да макар изгледало да смо на крсту, да смо у страдању, Он је са нама и да због наше верности, упорности и оданости Њему пре или касније васкрсава у нама победа и истина.

Господ наш Исус Христос дошао је због свих људи. Не прави разлику међу људима. Хоће да се сви спасу, позива све људе да живе љубављу, а то значи да буду спремни да прихвате другог и другачијег, да у њиховим срцима има места за сваког без обзира из ког је народа, које је вере, које боје коже, ког је узраста или каквог је социјалног статуса. Господ све воли и све прихвата и нас позива да идући Његовим стопама будемо чланови Његове Цркве и да тако живимо и тако поступамо; да останемо управо онакви каква је Марија која је излила миро скупоцено на Његове ноге; побунио се Јуда среброљубив, али она иде вером за Њим.

Данас смо, браћо и сестре, суочени са многим изазовима, са многим немирима, сукобима међу људима, са синдромом Каиновим, где – иако нас Господ позива да једно будемо и да смо браћа – устајемо једни на друге. Имамо и овде у Хрватској избеглице из Украјине. Управо вером Христовом и љубављу Његовом, ја вас молим да сви учинимо колико је до нас да тој избеглој браћи и сестрама, који су напустили своје домове и нашли се овде са нама, будемо од помоћи, да будемо уз њих пре свега молитвом и љубављу, широким срцем, а онда где год је потребно и колико можемо и конкретном помоћи, опет не гледајући на то ко је ко и ко је одакле. Сваки сукоб, сваки неспоразум, а нарочито када говори оружје, а не језик љубави, јесте пораз и срамота сваког од нас, пораз човека као иконе Божје.

Нека је срећан, браћо и сестре, данашњи дан и празник и да Господ дâ да и ми ушавши са Њим и за Њим у свети град Јерусалим вером својом и љубављу приковани за Њега никада Га не оставимо и заједно са Њим успнемо се на Голготу, распнемо заједно са Њим на крсту, јер је то сигуран пут и гарант васкрсења нашег које почиње овде и сада, а чекамо, како каже Свети владика Николај, други Долазак Господњи, а не боље време. Живели и нека сте благословени!

spc.rs